

28.5.52, ד" סיוון

קוריאזוב של מנהיגי הצה"כ.

עזרא איכיליו בוויכוח על תיקון חוק הנכים (12.5.52, כסנוגרמה עמוד 39-40)
"נטלנו כציונים וכיהודים".

פ. ברנסטיין בהארץ (2.5.52) בטאמר "אילתה" על מכרות הכסף: ... בין כל
הדברים הטונים במחוז פלאים זה אל הדמיון תופטים מקום בראש בפרסומיגו מכרות
הנחשת של שלטה המלך שכאילו מצאו אותם בין הרי הנגב, או למחות את מקומם.
ומראים לחייר אי שט ערמה של חתיכות שחורות לא גדולות ומפוזרות כמקצה, שהם
כאילו כרידי החיתוך. התייר צריך להאמין שהחתיכות הללו, כפי שהוא רואה אותן,
היו מונחות שם שלשת אלפים שנה ער היום הזה. ולא הייתי מחעכב על ענין צרדי
זה, לולא היתה כתבטאת בזה צורה של פרסומה כפי שלא צריך לעשותה. כי האופי
הבלתי משכנע של מראית העין ביחס לסיפור הזה עלול לעורר ספקות בכל מה שמספרים
לתייר".

- באותו וויכוח על הנכים אמר עזרא איכיליו " ... אלה (כלומר צ.כ.).
אשר מבני ביתם ומשפחותיהם רבבות היו בין הגיבורים והלוחמים ואלפים היו בין
הנופלים בגבורה לסען העם והמולדת".

ביום 21.11.49 מסרתי בכנסת מספרים על ההצבעה לכנסת הראשונה בצבאי
ספרדים 1,251, "לוחמים" 1,355, פרוגס 2,106, מקי 2,488, צ.כ. 2,644, חזית
דתית 5,644, חרות 11,151, מטט 15,767, מפא"י 31,158.

- היום הגיע לידי מכתב מאה אללה מלבין, שבאה הנה עם ילדותיה מרוסיה
לפני שנתיים. היתה גולה בסורסקטן שם נפגשה (באלמא אסא -) עם אסא
הפרופ" יעקב בן יקוחיאל. מאירסון (שלחה לי גם תמונתו משנת 1945) מראשי

מ.מ.ס. בארץ בראשית העליה השלישית. בין השאר היא כותבת "בטורקסטן היה הערופ" יעקב בן יקותיאל מאירטון מחנך ילדוטי ובביתי חזר בחשובה, וטרם התחמקנו מרוסיה אמר לנו: אם תחיו בארץ תמסרו רגשות הנוחם והחרטה שלי לבן-בוריון". האמה לא העיזה, כפי שהיא כותבת, לבוא אלי, ומסרה הדברים לעתונאי יהלומי מהצומה (הדברים נהפסדו בהצומה מיום . . .).

- בא אצלי מרסין רוזנבלים. יוסף עשה מה שהם והצירים לא פיללו שיחכן. הצירות התנגדה - מחשש של חסובה שלילית. אטנס גולדה הציעה ללכת לממשלה, אבל ההצעה לא הייתה ברורה. עשה גם בקרב היהודים, אבל הוא משלה עצמו וא הוא סבור שיקבל 25 מיליון נוספים, ישיג אולי 10-12 מיליון למעלה מההכנסה הרגילה. הדברים לא מסודרים עד סוף ספטמבר, אלא עד סוף יוני. אין רוזנבלים סבור כהופין שתכוא שואה, אבל המצב מסובך ואינו רואה מוצא. יחכן שנקבל קרדיט חדש מבנקים, הענקת הדעה.

ביקשתי ממנו לחת לי סקירה על המצב הכספי כפי שהוא מכיר אותו.

- בכנסת אה"צ. הצעות לסדרה"י שאני צריך לענות עליהן, אבל חכיתי יותר משעה ולא הגיעו להצעות אלו אם כי מספרן היה מוקדם.

- אה"צ ישיבת המזכירות בעניין הדור. הצעתי להקטין פורמט הדור - אם אחרת לא יוכל להתקיים. אבל זיאמה מאיים בהתרחקות מהעתון אם ישנו הפורמט.

- שיחה ממושכת עם קפלן על האוצר וסידורים בממשלה.

- בערב ישיבת האיחוד על התנועה בחו"ל. הצעתי לכנס מוסד מוסמך של המפלגה לדון על הסגבית בארה"ב ולהחליט החלטה מחייבת חברינו בזה"פ, כי היה ברור לי שנמיר יתנגדXXXXXXהכמסיבה זו לכל מגיעה במגבית, ואין לפסיבה זו סמכות החלטה.

אנו מתקרבים לשלב (או כבר נמצאים בו) שהאפרס ולא הרעיון מתחיל לעלוט בתנועה. חברינו בזה"פ, בחורים טובים ונאמנים ולא מחוסרי כשרון, כבר רואים עצמם לא רק שליחי התנועה בהסדרות אלא כפוסקי הלכות וסמוגים על הכתרה של דעות.

29.5.52 ה' סיון

- בא אצלי טוב הרב כהנא, כפי בקשתי. משרד החינוך כבר עושה שנויים בחינוך, היה לנו בירור יסודי על החינוך והדת - אם שלטון המפלגה או שלטון המדינה יבטיחו חינוך דתי. היה לנו בירור ממצה ומעטיק על שלטון המפלגה או שלטון המדינה א בחינוך. טענתי העיקרית הייתה מהי הערובה שבשלטון המדינה החינוך הדתי יהיה באמת דתי. טענתי הייתה שהכלל יותר נאמן מהמפלגה; המפלגה עלולה להתמצל כלי טוף, ופא"י לא יחנך בב"ט של אי או של המזרחי, וסאין לו הבטחון שלא יהיה שני סוגי פא"י (למעשה יש כבר). אם הכלל ישתנה ולא יכבד הבטחתו - יבוטל משטר הזרכים, אבל אם הכלל ישאר כפי שהוא עכשיו - הוא נאמן, ואט כי אולי יהיו כמה גוונים בחינוך הדתי. כל גוון יהיה לו המפקח שלו, הנאמן על הכלל ונאמן על הדת.

- בא אצלי רמאי עם בני עקיבא (בתוכם בנו של הרב שפירא המנוח) בענין גידוע. דורשים כשרות, שבת, חווה דתית ויחידות דתיות. אמרתי המשטר בגידוע - כמו בצבא. כשרות מובנת מאליה, ואם יש פגם אברר עם הרב גורן. שבת - הנוער הדתי לא יעשה אימונים בשבת, אבל הם הודו שיש פעולות שמותר לעשות בשבת. בדבר חווה אבדוק, אבל יחידות דתיות, מחוץ לבתי ספר דתיים שלמים, אני מהסס. הבירור התנהל כרוח טובה.